

[Brorsen.]

Vi har altsaa stillet et Ændringsforslag, og dette Ændringsforslag gaar jo ud paa, at der skal nedsættes en virkelig Voldgiftsdomstol, bestaaende af tre Dommere. For en saadan Voldgiftsdomstol vilde der naturligvis komme til at foregaa en Slags Procedure, idet de to Parter eller tre Parter, hvor mange de er, selvfølgelig vilde faa Lejlighed til at møde for Domstolen, inden der blev afsagt en Dom. Vi mener, at Lovforslaget med denne Ændring vilde faa en helt anden og bedre Karakter end det Lovforslag, der er fremsat fra Regeringens Side, men der har altsaa ikke været noget at gøre, og jeg skal, idet jeg henviser til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling, anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af Medlemmer af Det konservative Folkeparti og Venstre i Udvalget.

Christmas Møller: Jeg kan naturligvis henvise til de Bemærkninger, jeg paa mit Partis Vegne gjorde i Formiddags ved første Behandling af Sagen. Jeg gav ved den Lejlighed Udtryk for, at vi mente, at den opstaaede Konflikt maatte løses, men vi sagde allerede ved den Lejlighed paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Brorsen paa Partiet Venstres Vegne, til om, at saafremt man vilde have vort Medarbejderskab, maatte det være paa Voldgiftsrettens Grund paa samme Maade som ved tidligere Konflikter.

Det er jo ligetil, at Sagen skal behandles hurtigt, og vi vil heller ikke modsætte os dette. Betænkningen giver derfor ogsaa kun lige Udtryk for Resultatet af Udvalgets Arbejde, men jeg tror ikke, nogen vil paa-staa, at jeg siger for meget, naar jeg siger, at paa et meget tidligt Tidspunkt af Udvalgets Forhandlinger og i meget god Tid i Forhold til det Tidspunkt, vi har nu, fremlagde Partiet Venstres Medlemmer og de konservative Medlemmer et Ændringsforslag af en saadan Beskaffenhed, at hvis man havde villet det, kunde der været blevet en Forhandling imellem os. Jeg har Lov til at sige, at det er ikke vor Skyld, at der ikke er blevet en Forhandling. Man har ikke paa nogen Maade villet tage den Traad op, som blev anvist først gennem det foreløbige Ændringsforslag og nu ved det endelige Ændringsforslag. Jeg beklager dette, men jeg konstaterer det som det Faktum, det er.

Idet jeg henviser til Betænkningen og det deri angivne Ændringsforslag, skal jeg i øvrigt kun gøre opmærksom paa den objektive Maade, kan man sige, Voldgiftsretten

efter vort Forslag er sammensat paa, og sige, at naar man i denne betydningsfulde Situation ikke har villet optage en Realitetsdrøftelse om Maaden at løse Konflikten paa, maa det ogsaa være klart, at Ansvaret for den Maade, paa hvilken man løser Sagen, alene maa hvile paa Regeringen, og at den ogsaa maa bære Ansvaret for de Følger, der kan komme deraf.

Rager: Allerede ved første Behandling gav jeg til Kende, at jeg maatte anse den Løsning, der var foreslaet fra Regeringens Side, som den under de nuværende Forhold sagligt rigtigste, men jeg gav ogsaa til Kende, at jeg gerne saa, at Sagen blev løst paa bredest muligt Grundlag, og det havde været mit Haab, at man i det Udvalg, der kom, kunde have fundet en Vej til at skabe et virkelig bredt Grundlag. Jeg vil dertil føje, at det jo for mig ikke havde nogen Interesse i det foreliggende Tilfælde at faa et af Oppositionspartierne med, men at det maatte være af Interesse at faa begge de to store Oppositionspartier med. Kun da var det Maal naaet, som det forekommer mig, det havde været efterstræbelsesværdigt at naa. Jeg tror ikke, at den Voldgiftsret, der var blevet nedsat paa Grundlag af en Lov, hvorledes den saa var blevet sammensat, med det, der nylig er sket paa Arbejdsmarkedet in mente, kunde komme til nogen anden Afgørelse end den, der foreligger ved Forligsmandens Forslag. Tungt vilde det veje, hvad der alt er afgjort, og daarligere kunde ingen Ret stille de Arbejdere, der her er Tale om, end alle andre Arbejdere i Landet er blevet stillet efter den sidste Forligsmandsafgørelse i Forhold til deres Stilling, før denne Forligsmandsafgørelse og den nuværende Lønstigning forelaa. Men da det Ændringsforslag blev stillet i Udvalget, som er omtalt, og som de to Oppositionspartier nu har stillet som Ændringsforslag til Lovforslaget, udtalte det ærede Medlem Hr. Brorsen paa sit Partis Vegne, at om den Voldgiftsretssammensætning, som var foreslaet af det ærede Medlem, var der intet at forhandle, den stod urokkelig fast, man kunde formentlig forhandle om andre Enkelt-heder, men det var et Ultimatum, at Voldgiftsretten skulde være saadan sammensat. Og fra tidligere Forhandlinger om andre Sager som denne vidste det ærede Medlem, at denne Sammensætning af Voldgiftsretten med Udelukkelse af Forligsinstitutionen ikke vilde blive antaget af Regeringspartierne. Dette vidste det ærede Medlem, og det ærede Medlem beviste ved at stille